

Mit olvashatunk e pár evangéliumi sorban? Azt, hogy Jézus nyíltan, őszintén, „képletesség nélkül” beszél. Azt, hogy a tanítványok elismerik, hogy mindent tud és hiszik, hogy Istentől jött. Azt, hogy Jézus a jövőt látva megjövendöli, hogy elszélednek, hogy a maguk útját járva elhagyják őt. De ő ennek ellenére mégsem lesz egyedül, mert az Atya vele van. És aki nincs egyedül, abban békesség van. Továbbá bizakodásra buzdít, mert ő legyőzte a világot.

Mit hasznosíthatunk magunknak e szöveg olvasása nyomán? Noha ránk is vonatkozhatnak a tanítványokra mondottak, az, hogy elszéledünk, a magunk útját járjuk és többé-kevésbé a világhoz idomulva elhagyjuk őt, mégis reménnyel tölthet el minket, hogy nem leszünk egyedül, hisz rajta keresztül mi is az atyával lehetünk! Ennek fontos következménye a belső békénk, ami a kiegyensúlyozott mindennapi élet alapja.

Kramm György, Törökbálint